

Iránymutatások a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képességéről

Bevezető

- 1.1. Az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ (a továbbiakban: EIOPA-rendelet) 16. cikke szerint az EIOPA iránymutatásokat dolgozott ki a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képességéről.
- 1.2. Az iránymutatások biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlament és tanácsi irányelv (Szolvencia II)² 103. cikkének c) pontjához és 108. cikkéhez, valamint a végrehajtási intézkedések 83. és 205–207. cikkéhez kapcsolódnak³.
- 1.3. Az iránymutatások címzettjei a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozó felügyeleti hatóságok.
- 1.4. Az iránymutatások célja következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlat kialakítása, valamint a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képességével kapcsolatos korrekció kiszámítására vonatkozó uniós jogszabályok szavatolótőke-szükségletre történő közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása.
- 1.5. Az 1–14. iránymutatás a standard formulát alkalmazó egyedi biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint adott esetben a standard formulát alkalmazó csoportokra alkalmazandó.
- 1.6. A 15–22. iránymutatás a standard formulát alkalmazó csoportokra, valamint a vagy kizárólagosan, vagy a 2. módszerrel kombinálva alkalmazott 1. módszer alkalmazásának eseteire alkalmazandó. Amennyiben kizárólag a 2. módszert alkalmazzák, a 15–22. iránymutatást nem alkalmazandó, mivel a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képességének korrekciójára nem kerül sor külön csoportszinten is. A módszerek kombinációjának alkalmazása esetében az iránymutatások kizárólag a csoport konszolidációban részt vevő részére vonatkoznak.
- 1.7. Az iránymutatások nem vonatkoznak a Szolvencia II. irányelv szerinti mérlegben szereplő biztosítástechnikai tartalékok vagy halasztott adókövetelések és -kötelezettségek értékelésére, mivel ezekre a végrehajtási intézkedések 15. cikke vonatkozik.
- 1.8. A Szolvencia II. irányelv a „halasztott adók” kifejezést két összefüggésben használja: elsősorban a Szolvencia II. irányelv szerinti mérleg tételeinek leírására, másodsorban a szavatolótőke-szükségletnek megfelelő adókorrekciók kiszámításával összefüggésben. A félreértések elkerülése érdekében a jelen

¹ HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

² HL L 335., 2009.12.17., 1–155. o.

³ HL L 12., 2015.01.17., 1–797. o.

iránymutatások a korrekció kiszámításához felhasznált tételekre vonatkozóan bevezetik az „elvi halasztott adók” kifejezést.

1.9. Az iránymutatások alkalmazásában e fogalmat a következőképpen határozták meg:

- „Elvi halasztott adók”: az összes vonatkozó és lényeges adókulcs, valamint a Szolvencia II. irányelv szerinti értékelés és a végrehajtási intézkedések 207. cikkének (1) bekezdésében említett azonnali veszteségből fakadó adózási szempontú értékelés közötti ideiglenes különbség összes vonatkozó és lényeges változása szorzatának összegét jelentik. A legegyszerűbb esetben, egyetlen adókulcs mellett, amikor az összes veszteség hozzájárul az ideiglenes különbség változásához, az elvi halasztott adókat az egységes adókulcs és a végrehajtási intézkedések 207. cikkének (1) bekezdésében említett veszteség szorzataként lehet megjeleníteni. Az „elvi halasztott adók” nem a stresszteszt előtti és utáni halasztott adók különbségét jelentik⁴. A vállalkozásnak fel kell mérnie, hogy a stresszterhelés során elszenvedett veszteség után a Szolvencia II. irányelv szerinti mérlegben az elvi halasztott adók mely összegét lehet figyelembe venni.

1.10. Az ezen iránymutatásokban meg nem határozott kifejezések jelentése megegyezik a bevezetőben hivatkozott jogi aktusokban meghatározott jelentéssel.

1.11. Az iránymutatások 2016. január 1-től alkalmazandók.

I. szakasz: A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességére vonatkozó korrekciók

1. iránymutatás – Az alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása

1.12. Az adott forgatókönyv által a végrehajtási intézkedések 83. cikkében említett alapvető szavatoló tőkére gyakorolt hatás kiszámítása során a vállalkozások

- (a) a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedésekhez kapcsolódó pénzmozgásokon nem változtathatnak, azokat nem rediszkontálhatják; és
- (b) amennyiben a forgatókönyv a kockázatmentes hozamgörbét – különösen a kamatszintre gyakorolt stresszt – befolyásolja, csak a garantált szolgáltatásokkal kapcsolatos pénzmozgásokat rediszkontálhatják.

1.13. A vállalkozásoknak a végrehajtási intézkedések 83. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett jövőbeni vezetői intézkedések kidolgozása során figyelembe kell venniük az 1.12. bekezdésben említett követelményeket.

⁴ Az elvi halasztott adó fogalmának egy példája a magyarázat függelékében található.

2. iránymutatás – A részmodulok tőkeszükségletének az alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása során történő meghatározására szolgáló módszer

1.14. Az 1. iránymutatás sérelme nélkül abban az esetben, ha az alapvető szavatolótőke-szükséglet valamely moduljának vagy részmoduljának kiszámítása valamely forgatókönyv hatásán alapul, a felügyeleti hatóságoknak lehetőséget kell nyújtaniuk arra, hogy a vállalkozás a tőkekövetelményét a következőképpen határozza meg a nettó alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása céljából levezetett tőkekövetelmény alapján:

- (a) a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések értékének kiszámítása a forgatókönyv hatásának figyelembevételével;
- (b) a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések Szolvencia II. szerinti aktuális mérlegben szereplő értéke és az a) pontban említett érték különbözetének kiszámítása;
- (c) a b) pont szerinti különbözetet hozzáadása a nettó alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámításhoz levezetett modulra vagy részmodulra vonatkozó tőkekövetelményhez.

3. iránymutatás – A stressz hatása a nettó számításban szereplő jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedésre

1.15. Az adott forgatókönyv által a végrehajtási intézkedések 206. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett biztosítástechnikai tartalékokban szereplő jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedésre gyakorolt hatás kiszámítása során a vállalkozásoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- (a) a forgatókönyv jövőbeni nyereségre gyakorolt hatása; és
- (b) a forgatókönyv eredményeképpen a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések elosztására vonatkozóan tett jövőbeni vezetői intézkedések.

1.16. A nettó alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása során a vállalkozásoknak figyelembe kell venniük a kamatszintre háruló esetleges stresszhatást, ideértve a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedésekhez fűződő pénzmozgások diszkontálására alkalmazott vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe esetleges változásait.

4. iránymutatás – Jövőbeni bónuszmértékek

1.17. Amennyiben a végrehajtási intézkedések 206. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett forgatókönyvet követő jövőbeni vezetői intézkedésekre vonatkozó feltevések között szerepel a jövőbeni bónuszmértékek változása, a vállalkozásoknak a változás mértékének meghatározása során figyelembe kell venniük a mögöttes stressz jellegét és nagyságrendjét.

5. iránymutatás – Vezetői intézkedések

- 1.18. A vállalkozásoknak a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések elosztására vonatkozó jövőbeni vezetői intézkedésekre vonatkozó, mindenkor üzleti gyakorlatuknak megfelelő feltételezéseket kell alkalmazniuk.
- 1.19. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességével kapcsolatos korrekció kiszámítása során a vállalkozásoknak a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések elosztására vonatkozó összes lényeges, vonatkozó jogi, szabályozási vagy szerződéses korlátozást tükröző részletességű feltevéseket kell alkalmazniuk a jövőbeni vezetői intézkedéseket illetően.

II. szakasz: A halasztott adók veszteségelnyelő képességére vonatkozó korrekciók – számítás

6. iránymutatás – A számítás részletessége

- 1.20. A halasztott adók veszteségelnyelő képességével kapcsolatos korrekció kiszámítása során a vállalkozásoknak az összes alkalmazandó adórendszerben fennálló összes lényeges, vonatkozó szabályozási korlátozást tükröző részletességű feltevéseket kell alkalmazniuk.

7. iránymutatás – Értékelési elvek és megközelítések

- 1.21. A vállalkozásoknak a halasztott adók veszteségelnyelő képességével kapcsolatos korrekciót a Szolvencia II. irányelv szerinti mérleg stressztesztelésével és a stressz hatására a vállalkozás adataira gyakorolt következmények meghatározásával kell kiszámítaniuk. Ezt követően a korrekciót a stresszteszt hatására előforduló, Szolvencia II. irányelv szerinti értékek és az adózási szempontból számított megfelelő adatok ideiglenes különbözete alapján kell kiszámítani.
- 1.22. A végrehajtási intézkedések 15. cikke (1) bekezdésében szereplő követelményeknek megfelelően a vállalkozásoknak a halasztott adók veszteségelnyelő képességének kiszámítása során figyelembe kell venniük a szavatoló tőke vagy adózás szempontjából figyelembe vett összes eszközt és forrást.
- 1.23. Az 1.22. bekezdéstől eltérően a végrehajtási intézkedések 207. cikkének (1) bekezdésében említett veszteség adózási szempontú következményeinek meghatározása során a felügyeleti hatóságoknak lehetővé kell tenniük a vállalkozások számára az átlagos adókulcsokon alapuló megközelítés alkalmazását, feltéve, hogy igazolni tudják, hogy az átlagos adókulcsokat megfelelő szinten állapították meg, és az alkalmazott megközelítés a korrekciót lényeges hibák nélkül mutatja ki.

8. iránymutatás – Veszteség vizsgálata

- 1.24. Átlagos adókulcsokon alapuló megközelítés alkalmazása esetén a vállalkozásoknak a végrehajtási intézkedések 207. cikkének (1) bekezdésében

említett veszteséget a végrehajtási intézkedések 207. cikkének (5) bekezdése szerinti okhoz kell rendelniük, ha a halasztott adó korrekciója aggregált szinten nem tükrözi az alkalmazandó adórendszerek összes lényeges és releváns szabályozását.

- 1.25. Amennyiben az 1.24. bekezdésben meghatározott hozzárendelés nem tükrözi az alkalmazandó adórendszerek összes lényeges és releváns szabályozását, a vállalkozásoknak a veszteséget az e követelmény teljesítéséhez elégséges részletességi szintű mérlegtételekhez kell rendelniük.

9. iránymutatás – Nyereségelvonási intézkedések

- 1.26. Amennyiben a vállalkozás az eredményének más vállalkozáshoz történő átutalására vonatkozó szerződést kötött, vagy az adott tagállam (adózási csoport) jogszabályai szerinti egyéb megállapodás vagy a tagállamban alkalmazandó adózási szempontú konszolidációra vonatkozó szabályok (adóügyi unió) szerint e veszteségek egy másik vállalkozás nyereségével szembeni tényleges vagy törvényi vélelem szerinti beszámítás révén megvalósuló átutalásra vonatkozó megállapodás ezt számára előírja, a vállalkozásnak a halasztott adók veszteségelnyelő képességével kapcsolatos korrekció kiszámítása során ezeket a kötelezettségeket figyelembe kell vennie.
- 1.27. Amennyiben szerződéses kötelezettség előírja valamely veszteség más vállalkozáshoz történő átutalását, és az átutalás valószínűleg megtörténik, vagy a veszteségnek valamely más vállalkozás („átvevő vállalkozás”) nyereségével szembeni beszámítás révén kerül sor a tényleges vagy vélelmezett átutalására, miután az első vállalkozás („átadó vállalkozás”) a végrehajtási intézkedés 207. cikkének (1) bekezdésében említett azonnali veszteséget elszenvedte, az átadó vállalkozásnak csak annyiban kell figyelembe vennie a halasztott adó kapcsolódó korrekcióját, amennyiben az elvi adóveszteség átadásáért cserébe kifizetéshez vagy egyéb juttatáshoz jut.
- 1.28. Az átadó vállalkozásnak csak annyiban kell figyelembe vennie a cserében hozzá beérkező kifizetést vagy juttatást, amennyiben a 10. iránymutatás szerint a halasztott adó korrekcióját lehetne figyelembe venni abban az esetben, ha a veszteség áthárítására nem került volna sor.
- 1.29. Az átadó vállalkozás a cserében hozzá beérkező kifizetést vagy juttatást csak akkor köteles figyelembe venni, ha a megállapodás vagy szerződés joghatályos, azt az átadó vállalkozás az adott értékek átruházása tekintetében kikényszerítheti.
- 1.30. Ha a cserében járó kifizetés vagy juttatás értéke az átvevő vállalkozás vagy a meglévő adózási szempontú konszolidációs egység (adóügyi unió) egészének fizetőképességétől vagy adózási helyzetétől függ, az átadó vállalkozásnak a neki járó kifizetés vagy juttatás értékelését az átadott veszteségért cserébe várhatóan hozzá beérkező érték megbízható becslése alapján kell végeznie.
- 1.31. Az átadó vállalkozásnak ellenőriznie kell, hogy az átvevő vállalkozás stresszhelyzetben, azaz a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó

stresszvizsgálatot követően is képes kötelezettségét teljesíteni, ha az átvevő vállalkozás a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozik.

- 1.32. Az átadó vállalkozásnak az elvi halasztott adók figyelembe vett összegében figyelembe kell vennie a kapott kifizetés vagy juttatás után fizetendő adót is.
- 1.33. Amennyiben az átvevő önálló vállalkozás a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozik, a halasztott adók veszteségelnyelő képessége módosításának kiszámításában nem veheti figyelembe az átadott veszteséget.

III. szakasz: A halasztott adók veszteségelnyelő képességére vonatkozó korrekciók – megjelenítés

10. iránymutatás – Átmeneti jelleg

- 1.34. A vállalkozásoknak az ideiglenes jellegtől függő elvi halasztott adóköveteléseket meg kell jeleníteniük. A megjelenítés alapja az a mérték, amennyiben a releváns adórendszerek engedélyezik a beszámítást. Ide tartozhat a korábbi adókötelezettségekkel vagy a valószínű jövőbeni adókötelezettségekkel szembeni beszámítás.

11. iránymutatás – Kétszeres elszámolás elkerülése

- 1.35. A vállalkozásoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a végrehajtási intézkedések 207. cikkének (1) bekezdésében meghatározott azonnali veszteségből felmerülő halasztott adóköveteléseket nem ugyanazok a halasztott adókötelezettségek vagy jövőbeni adóköteles nyereség támasztja alá, mint amelyek a Szolvencia II. irányelv 75. cikke értelmében a Szolvencia II. irányelv szerinti mérlegben az értékelés céljából megjelenített halasztott adóköveteléseket már alátámasztják.
- 1.36. A vállalkozásoknak a stresszterhelt Szolvencia II. irányelv szerinti mérlegben szereplő elvi halasztott adó megjelenítése során a végrehajtási intézkedések 15. cikkében rögzített elveket kell követniük.

12. iránymutatás – Jövőbeni nyereségen alapuló megjelenítés

- 1.37. Ha az elvi halasztott adókövetelések megjelenítését a jövőbeni adóköteles nyereség megállapítása támasztja alá, a vállalkozásoknak annyiban kell megjeleníteniük az elvi halasztott adóköveteléseket, amennyiben az azonnali veszteség elszenvedését követően valószínűleg elegendő jövőbeni adóköteles nyereséggel fognak rendelkezni.
- 1.38. A vállalkozásoknak az alábbi követelményeknek megfelelő technikák segítségével kell megállapítaniuk az elvi halasztott adókövetelések ideiglenes jellegét és a jövőbeni adóköteles nyereség időzítését:
- (a) a megállapításnak meg kell felelnie a végrehajtási intézkedések 15. cikke (3) bekezdésének;
 - (b) a megállapításnak figyelembe kell vennie a vállalkozás azonnali veszteség elszenvedése utáni kilátásait.

13. iránymutatás – Túlzott terhet jelentő jogosultság-igazolás esetén nyújtott mentesség

1.39. A felügyeleti hatóságoknak lehetővé kell tenniük a vállalkozások számára az elvi halasztott adókövetelések figyelembevételétől való eltekintést a veszteségelnyelő képesség korrekciójának kiszámítása során abban az esetben, ha a vállalkozás számára túl nagy terhet jelentene jogosultságának igazolása.

14. iránymutatás – Elvi halasztott adókötelezettségek

1.40. A végrehajtási intézkedések 207. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül a vállalkozásoknak a halasztott adók veszteségelnyelő képessége korrekciójának kiszámításában szerepeltetniük kell a végrehajtási intézkedések 207. cikkének (1) bekezdésében meghatározott azonnali veszteségből fakadó elvi halasztott adókötelezettségeket.

IV. szakasz: A biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képességére vonatkozó csoportszintű korrekciók – általános rendelkezések

15. iránymutatás – Terjedelem

1.41. A részesedéssel rendelkező biztosító és viszontbiztosító, biztosítási holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság csak akkor alkalmazhat a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő kapacitására vonatkozó korrekciót, ha a konszolidált adatoknak a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint meghatározott részére az 1. módszert vagy a módszerek kombinációját alkalmazza.

V. szakasz: A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességére vonatkozó csoportszintű korrekciók

16. iránymutatás – Forgatókönyvek

1.42. Amennyiben a standard formula alternatív forgatókönyvek közötti választást ír elő, a kiválasztás csoportszinten történik. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességének a csoportszintű számítás részmoduljain belüli levezetése érdekében a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont minden egyes biztosítóra és viszontbiztosítóra nézve ki kell számítani a csoport számára releváns forgatókönyvet, a 17. iránymutatásban szereplő képlet alkalmazása alapján.

17. iránymutatás – A nettó alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása

1.43. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességének a csoportszintű számítás részmoduljain belüli meghatározása során a részesedéssel rendelkező biztosítónak és viszontbiztosítónak, biztosítási holdingtársaságnak vagy vegyes

pénzügyi holdingtársaságnak a következő képlet alapján kell levezetnie a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a csoport szavatoló-tőke-szükségletét nettó alapon, részmodul szintjén, a konszolidációba bevont minden egyes biztosító és viszontbiztosító biztosítástechnikai tartaléka veszteségelnyelő képességének figyelembevételével, adott esetben a megfelelő forgatókönyv szerint újraszámítva:

$$netSCR_{sub-module}^{group} = grossSCR_{sub-module}^{group} +$$

$$- \sum_{solo} \alpha^{solo} (grossSCR_{sub-module}^{solo} - netSCR_{sub-module}^{solo}) \bullet \min(1; \frac{FDB^{solo}}{grossSCR^{solo} - netSCR^{solo}})$$

Ahol:

- α^{solo} a konszolidált beszámoló elkészítéséhez alkalmazott százalékos mérték;

- FDB^{solo} a csoporton belüli ügyletre nézve a végrehajtási intézkedések 339. cikke (2) bekezdésének megfelelően szükség esetén korrigált FDB teljes összege;

- $netSCR_{sub-module}^{solo}$ és $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ a 16. iránymutatás szerint határozandó meg;

- $grossSCR^{solo}$ és $netSCR^{solo}$ az egyes biztosítók és viszontbiztosítók összesített $netSCR_{sub-module}^{solo}$ és $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ értéke, amelyet vagy a megfelelő standard formula korrelációs mátrixainak, vagy a jóváhagyott belső modell felhasználásával számítanak ki.

1.44. A végrehajtási intézkedések 206. cikkének (1) bekezdésében szereplő nBSCR értékét vagy a standard formula összesítő mátrixainak, vagy a jóváhagyott belső modell segítségével kell levezetni. A végrehajtási intézkedések 206. cikkének (1) bekezdésében szereplő jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések értékének meg kell felelnie a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések konszolidált adatoknak a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontja szerint meghatározott részéhez kapcsolódó részének.

18. iránymutatás – Csoporton belüli ügyletek

1.45. A konszolidált adatok előállítása során ha a biztosítástechnikai tartalék becsült összegének az egyes biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedéséhez kapcsolódó részét a végrehajtási intézkedések 339. cikke (2) bekezdésének megfelelően a csoporton belüli ügyletekre tekintettel korrigálják, ennek megfelelően korrigálni kell a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések csoportszintű összegét is.

19. iránymutatás – Felső határ

1.46. A biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelésének csoportszintű korrekciója nem haladhatja meg a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont biztosítók és viszontbiztosítók biztosítástechnikai tartalékai veszteségelnyelésén eszközölt korrekciók összegét.

20. iránymutatás – Alternatív számítási mód

1.47. A 17. iránymutatásban javasolt számítás alternatívájaként abban az esetben, ha a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a csoportszintű konszolidációba bevont, valamint a részesedéssel rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedéseinek homogenitása ésszerű szintet ér el, a részesedéssel rendelkező biztosítónak és viszontbiztosítónak, biztosítási holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a 21. iránymutatás szerint kell kiszámítania a biztosítástechnikai tartalék csoportszintű veszteségelnyelő képességét.

1.48. A részesedéssel rendelkező biztosítónak és viszontbiztosítónak vagy biztosítási holdingtársaságnak bizonyítania kell tudni a csoportfelügyeleti hatóság felé, hogy a csoport üzleti és kockázati profiljának megfelelően biztosított a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések ésszerű homogenitása a csoporton belül.

21. iránymutatás – Alternatív számítási mód

1.49. A 20. iránymutatásnak megfelelően a részesedéssel rendelkező biztosítónak és viszontbiztosítónak, biztosítási holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a következő képlet segítségével kell kiszámítania a biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességére vonatkozó korrekciót:

$$\text{Ahol: } Adj_{TP}^{group} = \frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{TP}^{solo}$$

- Adj_{TP}^{solo} a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont minden egyes biztosító és viszontbiztosító biztosítástechnikai tartalékai veszteségelnyelő képességének korrekciója;

- α^{solo} a konszolidált beszámoló elkészítéséhez alkalmazott százalékos mérték;

- a $\frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}}$ arány a csoportszintű diverzifikációs hatások miatt felmerülő arányos korrekció, különösen: a számlálóban $SCR^{diversified*5}$ a végrehajtási

⁵ $SCR^{diversified*}$ a standard formula alkalmazása esetén egyenlő a következő összeggel: $SCR^{diversified*} = BSCR^{diversified} + SCR^{operational}$

intézkedések 336. cikkének (a) pontja szerint a konszolidált adatok alapján, de a biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók veszteségelnyelő képességének módosítása előtt számított szavatolótőke-szükséglet; a nevezőben SCR^{solo} a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont minden egyes biztosító és viszontbiztosító biztosítástechnikai tartalékai veszteségelnyelő képességének korrekciója előtti szavatolótőke-szükséglet.

VI. szakasz: A halasztott adók veszteségelnyelő képességére vonatkozó csoportszintű korrekciók

22. iránymutatás – Számítási mód

1.50. A részesedéssel rendelkező biztosítónak és viszontbiztosítónak, biztosítási holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a következő képlet segítségével kell kiszámítania a halasztott adók veszteségelnyelő képességére vonatkozó korrekciót:

$$\text{Ahol: } Adj_{DT}^{group} = \frac{SCR^{diversified**}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo**}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{DT}^{solo}$$

- α^{solo} a konszolidált beszámoló elkészítésénél alkalmazott százalékos mérték;
- Adj_{DT}^{solo} a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont mindegyik (vizont)biztosító halasztott adóinak veszteségelnyelő hatásaira vonatkozó önálló korrekció;
- SCR^{solo**} a végrehajtási intézkedések 335. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint a konszolidációba bevont mindegyik biztosító és viszontbiztosító biztosítástechnikai tartalékai veszteségelnyelő képességének korrekciója utáni, de a halasztott adók veszteségelnyelő képességének korrekciója előtti szavatolótőke-szükséglet; és
- $SCR^{diversified**}$ a konszolidált adatok alapján a végrehajtási intézkedések 336. cikkének a) pontja szerint a konszolidált adatok alapján, a biztosítástechnikai tartalékok veszteségelnyelő képességének korrekciója után, de a halasztott adók veszteségelnyelő képességének korrekciója előtt számított szavatolótőke-szükséglet.

⁶ $SCR^{diversified**}$ a standard formula alkalmazása esetén egyenlő a következő összeggel: $SCR^{diversified**} = BSCR^{diversified} + SCR_{operational}^{diversified} + Adj_{TP}^{group}$

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.51. E dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke alapján kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.52. Az ezen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő módon átültetik ezeket az iránymutatásokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.
- 1.53. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a lefordított változatok kiadását követő két hónapon belül vissza kell igazolniuk az EIOPA felé, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni a jelen iránymutatásoknak, az esetleges meg nem felelés indokainak megjelölésével.
- 1.54. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek, és a jelentésben így kell szerepeltetni.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

- 1.55. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA vizsgálja felül.